

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: FREM, BONDEMAND, FREM

Citation: Hostrup, C.: "FREM, BONDEMAND, FREM", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 460. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hostrup01-shoot-workid138281.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

FREM, BONDEMAND, FREM
1866.

Mel. Sig, husker du ikke den lystige Tid.

Hel tungt han efter sig Foden drog,
som før var saa rap;
højt Lærken over hans Hoved slog,
men han hørte den knap.
461 Hans Sans var dummet, hans Kraft som død,
hans Daad forlængst gaaet i Glem,
han angst for sammen, den Gang det lød:
frem, Bondemand, frem!

Men snart han følte, der veg et Tryk
fra Sjæl, som fra Krop,
han rettede langsomt sin brede Ryg
og slog Øjnene op.
Paa Tinge hans Røst, i Kamp hans Sværd
har lydt, saa det havde Klem,
men end det kalder dog fjærnt og nær:
»frem, Bondemand, frem!«

Ja, sænker end du dit Blik mod Jord,
endskjønt du er fri,
og bærer endnu du af Lænken Spor,
du før smedet var i,
og lyster det ej dig at stande som Værn
for Frihed og Fædrehjem,
er ikke dit Mod som din Arm af Jern:
»frem, Bondemand, frem!«

Ja, frem! thi Maalet du ikke har naa't
med Sulet paa Bord;
fra Frimands Ret og til Stormands Daad,
saa gaar Vejen i Nord.
Ja, frem til Hjælp i den trange Tid
med Skatten, du har i Gjem,
med Folkets slumrende Kraft og Vid -
frem, Bondemand, frem!

Din Moder sidder nu gammel og træt,
men frejdig i Hu,
462 sin Alderdoms Trøst og sin tabte Ret
i dig venter hun nu.
Din Moders Hus er blevet et Skur,
der inde Trækken er slem,
det gjælder at rejse den sunkne Mur -
frem, Bondemand, frem!